

268

OŚWIADCZENIE RZĄDOWI

z dnia 24 grudnia 1953 r.

w sprawie ratyfikacji przez Polskę Międzynarodowego Porozumienia Cukrowniczego, otwartego do podpisu w Londynie dnia 16 października 1953 roku.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 41 Międzynarodowego Porozumienia Cukrowniczego, otwartego do podpisu w Londynie dnia 16 października 1953 roku, nastąpiło dnia 30 kwietnia 1954 roku złożenie Rządowi Brytyjskiemu polskiego dokumentu ratyfikacyjnego powyższego Porozumienia.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że następujące państwa złożyły Rządowi Brytyjskiemu swoje dokumenty ratyfikacyjne wymienionego Porozumienia albo dokumenty przystąpienia do niego:

Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Północnej Irlandii dnia 12 grudnia 1953 roku,

Australia dnia 14 grudnia 1953 roku,

Kuba dnia 16 grudnia 1953 roku,

Węgierska Republika Ludowa dnia 18 grudnia 1953 roku z następującymi zastrzeżeniami:

„Ze względu na to, że gospodarka węgierska jest gospodarką całkowicie planową, artykuł 3 dotyczący subsydiowania eksportu cukru oraz artykuły 10 i 13 dotyczące ograniczania produkcji i zapasów cukru nie stosują się do Węgierskiej Republiki Ludowej.

Przystąpienie w imieniu Węgierskiej Republiki Ludowej do niniejszego Porozumienia (które w artykule 14 wymienia Chiny (Taiwan) i w artykule 34 Chiny) w żadnym razie nie oznacza uznania władzy kuomintangowskich kół rządzących nad terytorium Taiwanu ani uznania tak zwanego Narodowego Rządu Chińskiego za prawowity i kompetentny rząd Chin.”

Republika Dominikańska dnia 2 lutego 1954 roku,

Unia Południowo-Afrykańska dnia 8 marca 1954 roku,

Związek Socjalistycznych Republik Radzieckich dnia 22 marca 1954 roku,

Meksyk dnia 14 kwietnia 1954 roku,

Czechosłowacja dnia 20 kwietnia 1954 roku,

Holandia dnia 27 kwietnia 1954 roku,

Haiti dnia 28 kwietnia 1954 roku,

Japonia dnia 30 kwietnia 1954 roku,

Portugalia dnia 30 kwietnia 1954 roku,

Filipiny dnia 30 kwietnia 1954 roku,

Stany Zjednoczone Ameryki dnia 3 maja 1954 roku

z następującym zastrzeżeniem:

„Senat jest przekonany — i to przekonanie jest ściśle związane z udzieloną przez niego opinią i zgodą na ratyfikację Porozumienia — że żadna poprawka do Porozumienia nie będzie wiązać Rządu Stanów Zjednoczonych, chyba że taka poprawka zostanie ratyfikowana przez Rząd Stanów Zjednoczonych zgodnie z tą samą procedurą konstytucyjną, jaka miała miejsce przy ratyfikacji oryginalnego Porozumienia”.

Rząd Brytyjski notą z dnia 24 maja 1954 roku zakomunikował, iż Rząd Stanów Zjednoczonych oświadczył, zgodnie z artykułem 46 wspomnianego Porozumienia, że Porozumienie to rozciągnie się na wszystkie terytoria, za których stosunki międzynarodowe Stany Zjednoczone są odpowiedzialne.

Kanada dnia 29 czerwca 1954 roku,

Belgia dnia 22 lipca 1954 roku,

Liban dnia 23 września 1954 roku,

Francja dnia 23 września 1954 roku.

Minister Spraw Zagranicznych: *St. Skrzyszewski*

269

DEKRET

z dnia 10 grudnia 1956 r.

o przywróceniu nazwy miasta Katowice i województwa katowickiego.

Art. 1. Przywraca się nazwę miasta Katowice i województwa katowickiego.

Art. 2. Uchyła się dekret z dnia 7 marca 1953 r. (Dz. U. Nr 13, poz. 51).

Art. 3. Dekret wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *St. Skrzyszewski*

270

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1956 r.

w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego.

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, określone w przepisach z dnia 22

marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. Nr 39, poz. 384 z późniejszymi zmianami), a dotyczące:

- 1) przyznawania ulg dla wynalazków, wzorów i znaków towarowych wystawionych na publicznej wystawie (art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;

- 2) sposobu uiszczania opłat (art. 78, 164 i 217) — przechodzą na Ministra Finansów;
- 3) zakazu wprowadzania do obrotu w kraju towarów nie zaopatrzonych znakiem towarowym (art. 176) — przechodzą na Ministra Handlu Wewnętrznego;
- 4) a) określenia sposobu wykazania tożsamości przedmiotu wystawionego na publicznej wystawie z przedmiotem zgłoszenia w Urzędzie Patentowym oraz daty i miejsca wystawienia (art. 3 ust. 4, art. 90 ust. 4 i art. 182 ust. 3),
- b) ustanawiania klas towarów (art. 194 ust. 1),
- c) mianowania naczelników wydziałów i radców stałych oraz powoływania radców niestałych (art. 233 ust. 2),
- d) upoważnienia poszczególnych radców do samodzielnego orzekania w wydziałach zgłoszeń Urzędu Patentowego (art. 235 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 2. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w ustawie z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Kolegium Rzeczników Patentowych (Dz. U. Nr 63, poz. 495), a dotyczące:

- 1) nadawania statutu Kolegium Rzeczników Patentowych (art. 11 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;
- 2) ustalania wysokości opłat za czynności Kolegium Rzeczników Patentowych, sposobu ich uiszczania oraz przypadków, w których opłat się nie pobiera lub pobiera się opłaty zmniejszone (art. 9 ust. 2) — przechodzą na Ministra Finansów;
- 3) a) tworzenia oddziałów rejonowych Kolegium Rzeczników Patentowych (art. 4),
- b) mianowania przewodniczącego i członków Kolegium Rzeczników Patentowych (art. 5 i 6),
- c) zwalniania kandydatów na stanowiska rzeczników patentowych od wymagań przewidzianych w ustawie i określania przedmiotu egzaminu na stanowisko rzecznika patentowego (art. 7 ust. 3 i 4),
- d) powoływania komisji dyscyplinarnej (art. 12) — przechodzą na Prezesa Urzędu Patentowego.

§ 3. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w ustawie z dnia 20 grudnia 1949 r. o wynalazkach i wzorach użytkowych dotyczących obrony Państwa (Dz. U. Nr 63, poz. 496) przechodzą na Ministra Obrony Narodowej.

§ 4. Uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego określone w ustawie z dnia 18 lipca 1950 r. o licencjach na wykonywanie wynalazków i wzorów użytkowych (Dz. U. Nr 36, poz. 331), a dotyczące:

- 1) ustalania zasad oraz trybu przekazywania i udostępniania wynalazków i wzorów użytkowych innym przedsiębiorstwom i instytucjom gospodarki społecznej (art. 9 ust. 2) — przechodzą na zainteresowanych ministrów;
- 2) wydawania zezwoleń na udzielanie licencji na wykonywanie za granicą wynalazków i wzorów użytkowych lub na uzyskiwanie licencji na wykonywanie w kraju wynalazków i wzorów użytkowych zarejestrowanych w Polsce na rzecz osób zagranicznych (art. 20 i 21) — przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego;
- 3) prowadzenia wykazu umów z osobami zagranicznymi o udzielenie licencji na wykonywanie wynalazków lub wzorów użytkowych (art. 29) — przechodzą na Urząd Patentowy.

§ 5. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 12 października 1950 r. o wynalazczości pracowniczej (Dz. U. z 1956 r. Nr 3, poz. 21), a dotyczące:

- 1) a) określenia zasad tworzenia i działalności zespołów do wykonywania określonych zadań w zakresie wynalazczości pracowniczej oraz zasad zawierania przez

uspołecznione zakłady pracy umów o dokonanie lub realizację wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (art. 4 ust. 1 i 2),

- b) określania organów właściwych do wydawania zaświadczeń o dokonaniu usprawnień i do rejestrowania usprawnień i trybu ich postępowania (art. 8 ust. 2),
- c) określenia sposobu rozpowszechniania i ogłaszania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień oraz wytycznych dla gromadzenia ich dokumentacji, jak również zasad wynagradzania osób, które przyczyniły się do zrealizowania tych wynalazków, udoskonaleń technicznych lub usprawnień zgłoszonych w innych uspołecznionych zakładach pracy (art. 9),
- d) określania przypadków, w których prawo do uzyskania patentu na wynalazek pracowniczy służy Skarbowi Państwa (art. 16 ust. 3),
- e) określania organów powołanych do przyjmowania i oceniania pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień, do rozstrzygania sporów o wysokość wynagrodzenia, trybu postępowania tych organów i ich obsady (art. 17 ust. 1 i 4),
- f) określania obowiązków organów administracji państwowej i uspołecznionych zakładów pracy w zakresie realizacji wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (art. 17 ust. 3),
- g) ustalenia zasad premiowania lub wynagradzania pracowników za udzielenie pomocy technicznej przy opracowaniu pracowniczego wynalazku, udoskonalenia technicznego lub usprawnienia (art. 20) — przechodzą na właściwych ministrów;
- 2) a) ustalania trybu wydawania świadectw autorskich i świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych (art. 8 ust. 2),
- b) tworzenia w Urzędzie Patentowym komórek organizacyjnych do spraw pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień (art. 27) — przechodzą na Prezesa Urzędu Patentowego;
- 3) określenia trybu postępowania przy uznawaniu pracowniczych wynalazków, udoskonaleń technicznych i usprawnień za dotyczące obrony Państwa, sposobu prowadzenia i przechowywania korespondencji, sposobu przechowywania tajnych akt zgłoszeń patentów i zarejestrowanych udoskonaleń technicznych i usprawnień dotyczących obrony Państwa, sposobu wydawania świadectw autorskich, świadectw o dokonaniu udoskonaleń technicznych i zaświadczeń o dokonaniu usprawnień (art. 33 ust. 8) — przechodzą na Ministra Obrony Narodowej.

§ 6. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 26 kwietnia 1949 r. o nabywaniu i przekazywaniu nieruchomości niezbędnych dla realizacji narodowych planów gospodarczych (Dz. U. z 1952 r. Nr 4, poz. 31) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 7. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w ustawie z dnia 20 lipca 1950 r. o rejestracji maszyn i przymusowym wykupie nieczynnych maszyn przemysłowych oraz niektórych pojazdów mechanicznych (Dz. U. z 1950 r. Nr 31, poz. 285 i z 1955 r. Nr 9, poz. 54) — przechodzą na Ministra Przemysłu Drobego i Rzemiosła.

§ 8. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 9 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o transporcie drogowym (Dz. U. Nr 4, poz. 26) i w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 26 lutego 1951 r. w sprawie zakresu działania władz naczelnych w dziedzinie komunikacji (Dz. U. z 1951 r. Nr 14, poz. 111, Nr 41, poz. 315, z 1952 r. Nr 11, poz. 69, Nr 13, poz. 79, Nr 19,

poz. 115, z 1954 r. Nr 36, poz. 152 i Nr 51, poz. 258 oraz z 1956 r. Nr 3, poz. 17), a dotyczące powoływania przy prezydiach wojewódzkich rad narodowych oraz prezydiach Rad Narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi komisji koordynujących regionalnie wszelkiego rodzaju transport na drogach publicznych, jak również koordynujących ten transport z przewozami kolejowymi, wodnymi i lotniczymi — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 9. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 19 kwietnia 1951 r. o organach administracji miar oraz o miarach i narzędziach mierniczych (Dz. U. Nr 26, poz. 195), a dotyczące:

- 1) a) mianowania wiceprezesów Głównego Urzędu Miar (art. 3),
b) ustalania zakresu właściwości terytorialnej urzędów miar i ich siedziby (art. 4 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;
- 2) udzielania zezwoleń na stosowanie w niektórych gałęziach handlu zagranicznego jednostek miar, które nie zostały uznane za legalne, oraz narzędzi mierniczych wzorcowanych w jednostkach miar nie uznanych za legalne (art. 7 ust. 3) — przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego, który udziela zezwolenia po porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Miar;
- 3) a) określenia, jakie narzędzia miernicze podlegają legalizacji, ustalania rodzajów narzędzi mierniczych podlegających legalizacji i rozciągnięcia przepisów o legalizacji narzędzi mierniczych na narzędzia do kontroli procesu produkcji przemysłowej oraz na inne narzędzia (art. 12 ust. 2 i art. 13),
b) wprowadzenia — w drodze zarządzenia — obowiązku legalizacji poszczególnych rodzajów nowych, naprawionych lub sprowadzonych z zagranicy narzędzi mierniczych, uzależnienia wytwarzania, naprawiania lub wwozu niektórych narzędzi mierniczych od spełnienia określonych wymagań (art. 15),
c) ustalania — w drodze zarządzenia — zasad i warunków rejestracji oraz zakresu i sposobu sprawowania nadzoru nad wyrobem, naprawą i sprzedażą narzędzi mierniczych, jak również ustalania właściwości organów administracji miar w tym zakresie (art. 16 ust. 2),
d) ustalania zasad współdziałania organów administracji miar z Państwową Inspekcją Handlową (art. 18 ust. 4) — przechodzą na Prezesa Głównego Urzędu Miar;
- 4) określenia wysokości opłat za legalizację narzędzi mierniczych i inne czynności urzędów miar (art. 17 ust. 1) — przechodzą na Ministra Finansów.

§ 10. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 13 ust. 1 dekretu z dnia 30 czerwca 1951 r. o obowiązku świadczeń w naturze na niektóre cele publiczne (Dz. U. Nr 38, poz. 284) — przechodzą na właściwych ministrów.

§ 11. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 5 dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy (Dz. U. Nr 41, poz. 311) — przechodzą na Ministra Pracy i Opieki Społecznej.

§ 12. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 12 ustawy z dnia 28 marca 1952 r. o ubezpieczeniach państwowych (Dz. U. Nr 20, poz. 130) — przechodzą na Ministra Finansów.

§ 13. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 14. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7), a dotyczące:

- 1) wydawania wytycznych o sporządzaniu planów przewozowych (art. 14 ust. 1 i 3) — przechodzą na Komisję Planowania przy Radzie Ministrów;
- 2) ustalania listy towarów, dla których kolej obowiązana jest podstawić wagony na podstawie planów pięciodniowych bez zamówienia (art. 36 ust. 1) — przechodzą na Ministra Kolei, który działa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 15. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w dekreście z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61), a dotyczące:

- 1) mianowania zastępców Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego (art. 18 ust. 3) — przechodzą na Prezesa Rady Ministrów;
- 2) a) powoływania przewodniczącego Rady Normalizacyjnej i jego zastępców (art. 21 ust. 1),
b) zlecenia zadań Radzie Normalizacyjnej (art. 21 ust. 3 pkt 4),
c) nadania statutu Radzie Normalizacyjnej (art. 21 ust. 4),
d) określenia stanowisk, na których powinni być zatrudniani pracownicy nauki (art. 22),
e) określenia sposobu prowadzenia rejestru norm i ich ewidencji (art. 25 ust. 2) — przechodzą na Prezesa Polskiego Komitetu Normalizacyjnego, który uprawnienia określone pod lit. a) wykonuje w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 16. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego do ustalania wysokości oraz sposobu obliczania i stosowania marż handlowych (rabatów, narzutów, prowizji) w obrocie artykułami, do których stosuje się przepisy art. 1 i 2 dekretu z dnia 3 czerwca 1953 r. o ustalaniu cen, opłat i stawek taryfowych (Dz. U. Nr 31, poz. 122) — przechodzą na Ministra Finansów, który działa w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

§ 17. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 16 dekretu z dnia 24 czerwca 1953 r. o dostarczaniu środków transportowych dla potrzeb obrony Państwa (Dz. U. Nr 34, poz. 142) przechodzą na Ministra Finansów, który działa w porozumieniu z Ministrami Obrony Narodowej oraz Transportu Drogowego i Lotniczego.

§ 18. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego określone w art. 3 ust. 1 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87) przechodzą na Prezesa Rady Ministrów.

§ 19. Uprawnienia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego dotyczące współpracy naukowo-technicznej i gospodarczej z zagranicą przechodzą na Ministra Handlu Zagranicznego.

§ 20. Należące do zakresu działania Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy związane z wykonaniem przepisów o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.

§ 21. Należące do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy sporządzania planów opracowań normatywów technicznych projektowania i projektów typowych, ocena i zatwierdzanie najważniejszych normatywów technicznych projektowania i projektów typowych oraz

ocena projektów inwestycyjnych budownictwa ogólnego — przechodzą do zakresu działania Komitetu do Spraw Urbanistyki i Architektury.

§ 22. Należące do zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy gospodarki wodnej przechodzą do zakresu działania Ministra Żeglugi.

§ 23. Należące do zakresu działania Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego sprawy nadzoru nad działalnością terenowych komisji planowania go-

spodarczego przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.

§ 24. Prezes Rady Ministrów może zlecić Przewodniczącemu Komisji Planowania przy Radzie Ministrów czasowe wykonywanie uprawnień, które zgodnie z §§ 6, 13, 18, 20 i 23 przechodzą do zakresu działania Prezesa Rady Ministrów.

§ 25. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz

271

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 listopada 1956 r.

w sprawie szczegółowego zakresu i trybu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 15 listopada 1956 r. o utworzeniu przy Radzie Ministrów Komisji Planowania i o zniesieniu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. Nr 54, poz. 244) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do zakresu działania Komisji Planowania przy Radzie Ministrów, zwanej dalej „Komisją”, należy:

- 1) dokonywanie ogólnych analiz sytuacji gospodarczej i przedstawianie Radzie Ministrów wniosków w zasadniczych sprawach ogólnej polityki gospodarczej, w szczególności dotyczących polityki zaopatrzenia ludności, cen, płac, polityki inwestycyjnej i handlu zagranicznego;
- 2) prowadzenie badań w zakresie ważniejszych zagadnień polityczno-gospodarczych, w szczególności dotyczących stosowania właściwych bodźców ekonomicznych, efektywności inwestycji i opłacalności wymiany towarowej z zagranicą;
- 3) opracowywanie perspektywicznych założeń i kierunków rozwoju gospodarki narodowej w oparciu o wyniki badań Polskiej Akademii Nauk, poszczególnych ministerstw oraz badań prowadzonych we własnym zakresie;
- 4) opracowywanie projektów wieloletnich i rocznych planów gospodarczych w oparciu o wnioski ministerstw i prezydiów wojewódzkich rad narodowych, koordynowanie prac ministerstw i prezydiów wojewódzkich rad narodowych na tym odcinku oraz koordynowanie ustaleń zawartych w projektach planów opracowanych przez ministerstwa i prezydium wojewódzkich rad narodowych;
- 5) opiniowanie projektu budżetu Państwa;
- 6) prowadzenie stałej analizy realizacji rocznych planów gospodarczych;
- 7) przedstawianie Radzie Ministrów analiz okresowych sprawozdań z wykonania planów gospodarczych oraz wniosków dotyczących środków niezbędnych dla prawidłowego rozwoju gospodarki narodowej i realizacji planów;
- 8) ustalanie metod i trybu sporządzania projektów planów perspektywicznych wieloletnich i rocznych w sposób zapewniający należyty tok pracy nad projektami tych planów oraz jak najpełniejsze wykorzystanie inicjatywy terenowych jednostek organizacyjnych i doświadczeń innych krajów w tej mierze;
- 9) opiniowanie wniosków przedstawianych Radzie Ministrów w sprawach ogólnogospodarczych przez ministerstwa i inne organy administracji państwowej.

§ 2. 1. Postanowienia Komisji podejmowane są w formie uchwał.

2. Uchwały Komisji zapadają większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego Komisji.

3. Do ważności uchwał Komisji wymagana jest obecność Przewodniczącego Komisji i przynajmniej $\frac{2}{3}$ liczby członków Komisji.

4. Przedstawiając Radzie Ministrów uchwały Komisji Przewodniczący Komisji przedstawia równocześnie zdania odrębne jej członków.

§ 3. 1. W sprawach mniejszej wagi Przewodniczący Komisji lub jego zastępcy mogą wydać opinię lub decyzję bez potrzeby podejmowania uchwały przez Komisję.

2. W sprawach wymagających niezwłocznego załatwienia Przewodniczący Komisji może wydać opinię lub decyzję, obowiązany jest jednak przedstawić sprawę na najbliższym posiedzeniu Komisji.

§ 4. W wykonaniu uchwał Komisji Przewodniczący Komisji może wydawać instrukcje w sprawach metod i trybu sporządzania planów gospodarczych oraz w sprawach przewidzianych w przepisach szczególnych lub zleconych przez Radę Ministrów.

§ 5. 1. Ministerstwa, urzędy centralne, prezydium wojewódzkich rad narodowych i jednostki gospodarki społecznej obowiązane są dostarczać Komisji na jej żądanie potrzebnych materiałów i opracowań w sprawach należących do zakresu działania Komisji.

2. Przewodniczący Komisji może w porozumieniu z właściwym ministrem (kierownikiem urzędu centralnego) zlecić określonemu zakładowi pracy przeprowadzenie prac badawczych z zakresu działania Komisji.

§ 6. 1. Przeprowadzanie badań i przygotowywanie spraw, o których mowa w § 1, należy do zadań komórek organizacyjnych Komisji.

2. Pracami komórek organizacyjnych Komisji kieruje Przewodniczący Komisji przy udziale zastępców Przewodniczącego.

3. Przewodniczący Komisji określi szczegółowy zakres prac poszczególnych komórek organizacyjnych Komisji.

§ 7. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów, Przewodniczącemu Komisji Planowania oraz zainteresowanym ministrom.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1957 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz